ସାମାଜିକ ନାଟକ

ଦରବାର

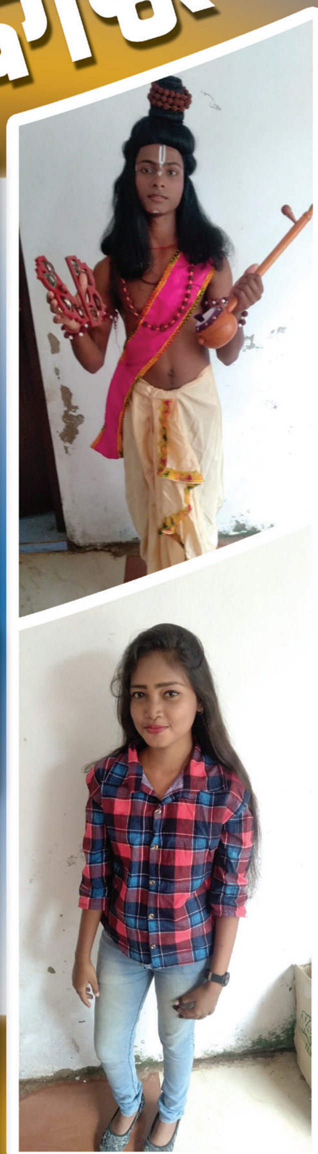

ରଚନା : ଡା: ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ଏମ.ବି.ବି.ଏସ.ଏମ.ଏସ

ସାମାଜିକ ନାଟକ

ଦରବାର

ରଚନା

ଡା: ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ

ଏମ.ବି.ବି.ଏସ.ଏମ.ଏସ.

ପ୍ରକାଶକ

ଆମରି ସତ୍ୟ

ଦରବାର

ରଚନା : ଡାକ୍ତର ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ସର୍ବସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିକାରୀ :ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ
ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : ୨୦୨୦
ପ୍ରକାଶକ: ଆମରିସତ୍ୟ, ଏମ୍‌-୧/୫, ମୁକୁନ୍ଦପ୍ରସାଦ ହାଉସିଂବୋର୍ଡ କଲୋନୀ, ଡାକ: ପି.ଏନ୍‌ କଲେଜ, ଜିଲ୍ଲା: ଖୋରଧା, ପିନ୍‌: ୭୫୨୦୫୭
ମୁଦ୍ରଣ: ପ୍ରତିଭା ପ୍ରଣ୍ଟର୍ସ, ୟୁନିଟ୍‌-୯, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମଲାଟ ପରିକଳ୍ପନା ଓ ଅଳଂକରଣ : ରାଜୀବ ଲୋଚନ ରଥ
ଲେଖକଙ୍କ ଠିକଣା : ନୟାଗଡ଼ ରୋଡ ଖୋରଧା, ଚଣ୍ଡିଚୁଆ ପାଖ, ପୋ / ଜି : ଖୋରଧା-୭୫୨୦୫୫
ଦୂରଭାଷ:୯୪୩୭୧୦୭୬୧୩

Darabar
Written by: *Dr Dhaneswar Sahoo*
c *: Bijayalaxmi Sahoo*
1st Edition : 2020
Published by:
AMARISATYA
M-1/5, M. P. Housing Board Colony .
PO: P.N.College, Dt: Khordha-752057 .Odisha
amarisatya@gmail.com/amarisatya@rediffmail.com
06755-220980

Printed at:
PRATIVA PRINTERS
Unit -9, Bhubaneswar

Address of the Author -
Nayagarh Road khordha Near Chandichua
Post/Dist : Khordha-752055
Mob. :9437107613

ISBN 978-93-85900-44-0

ମୂଲ୍ୟ: ୫୦.୦୦ ଟଂକା / **Price: ₹ 50.00**

ଦରବାର

ସାମାଜିକ ନାଟକ

ରଚନା :- ଡା: ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ଏମ.ବି.ବି.ଏସ.ଏମ.ଏସ

ଶ୍ରେଷ୍ଠାଂଶେ

ପୁରୁଷ
ଯମ
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ
ନାରଦ

ସ୍ତ୍ରୀ
ବିଉଟି - ବୟସ - ୨୫

୨୫.୮.୨୦୧୯(ସକାଳ) – 'ଆମରି ସତ୍ୟ' ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ଖୋରଧା ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ମୈତ୍ରୀ ଭବନରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ନାଟ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ଖୋରଧା ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଚସ୍ଥ ।

ପୁରୁଷ ଚରିତ୍ର	**କଳାକାର**
ଯମରାଜ	ଆଶୁତୋଷ ପଟ୍ଟନାୟକ
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ	ରାକେଶ ପାତ୍ର
ନାରଦ	ଅନିଲ ପରିଡ଼ା
ନାରୀ ଚରିତ୍ର	
ବିୟୁଟି	: ଶର୍ମିଷ୍ଠା ରାଉତରାୟ
ସଂଗୀତ ପରିଚାଳନା	: ସଂଜୀବ କୁମାର ନାୟକ
ମଞ୍ଚ ଓ ରୂପସଜ୍ଜା	: ରଣଜିତ ଜଗଦେବ୍
ସହଯୋଗ	: ରିଣ୍ଟୁ ଜେନା, ମନୋଜ କୁମାର ବେହେରା, ସୋନାଲୀ ସାହୁ ଓ ସସ୍ମିତା ପଣ୍ଡା
ଉପସ୍ଥାପନା	: ଆନ୍ଦୋଳନ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା	: ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମହାନ୍ତି

୨୫.୮.୨୦୧୯ – ଫେଡକୋ ଖୋରଧା ଶାଖା ଯାଆଁଳା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ରୟାଲସଂଧ୍ୟା ରିଜେନସି ହଲ୍ ପଟିଆ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ମଞ୍ଚସ୍ଥ।

ଅଭିନୟରେ---

ପୁରୁଷ ଚରିତ୍ର	**କଳାକାର**
ଯମରାଜ	ସରୋଜ କୁମାର ମହାନ୍ତି
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ	ବିମ୍ବାଧର ପ୍ରଧାନ
ନାରଦ	ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସାହୁ
ନାରୀ ଚରିତ୍ର	
ବିୟୁଟି	ସୁଭଦ୍ରା ବଡ଼ଜେନା
ସଂଗୀତ ପରିଚାଳନା	: ସଂଜୀବ କୁମାର ନାୟକ
ମଞ୍ଚ ଓ ରୂପସଜ୍ଜା	: ରଣଜିତ ଜଗଦେବ୍
ଉପସ୍ଥାପନା	: ଆନ୍ଦୋଳନ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା	: ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ସାରାଂଶ

ନିକଟରେ ସରିଯାଇଥାଏ ୨୦୧୯ର ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ । କେତେ ଯୋଜନା, କେତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, କେତେ ପ୍ରଚାର ଓ ଦଳ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଆରୋପ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପ । କିଛି ଦିନର ଅସୁସ୍ଥତା ପରେ କିଛି ଗୋଟେ ଲେଖିବାକୁ କଲମ ଧରିଲି ।

କଣ ଲେଖିବି ???

କିପରି ଲେଖିବି ???

କାହା ପାଇଁ ଲେଖିବି ???

ଭାବିଲି ନିଜେ ହସିବି ଆଉ ଅନ୍ୟକୁ ହସାଇବି । ପୌରାଣିକ ଓ ସାମାଜିକ ପୃଷ୍ଠ ଭୂମିକୁ ନେଇ ଏକ ନାଟକ ତିଆରି କରିବି ବୋଲି ସ୍ଥିର କଲି । ଚାଲିଲା ମାନସ ମନ୍ଥନ । କିଛି ପୂର୍ବର ଘଟଣାକୁ ମନେ ପକାଉ ପକାଉ ଚୋରା ନିଶା କାରବାର ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ପର୍କରେ ଖବରକାଗଜରୁ ଆଖିରେ ପଡିଲା । ଆସିଲା ଚରିତ୍ର ବିଉଟି ।

ବିଉଟି ଏକ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାରର ବୋହୂ । ପରିବାର ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ନିଜେ ଭିଡିଛି ଅଂଟା । ଡ୍ରଗସ୍ କାରବାରର ରାଣୀ ମହୁମାଛି ସାଜିଛି। ନିଜର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଓ ପରିବାରର ସମସ୍ୟା ବିଉଟିକୁ କରିଛି ନିଷ୍ଠୁର ଚରିତ୍ର । ଶାଶୂ, ଶଶୁର, ନଣନ୍ଦ ଓ ସ୍ୱାମୀ କାହାକୁ ସେ ଖାତିର କରିନି । କଥା କଥା କେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ହାତ ଉଠାଏ । ଆଇନ କାନୁନ୍‌ର ଫାନ୍ଦ ଦେଇ ଶାଶୂଘର ଲୋକଙ୍କୁ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ଶୋଷଣର ଧମକ ଦିଏ । ଡ୍ରଗସ୍ ଅଭ୍ୟାସରେ ପଡିଯାଇଥିବା ବିଉଟି ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଯମଦୂତମାନେ ବିଉଟିର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ଭାବି ଯମପୁରକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ଯମଙ୍କ ଦରବାରରେ ବିଉଟି ହୁଏ ହାଜର । ଯମ ଓ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମୟରେ ବିଉଟି ଦରବାରରେ ନିଜର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରେ । କେଉଁ କାରଣ ପାଇଁ ତାକୁ ଏଠାକୁ ଅଣାଗଲା ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଯମ ଓ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କୁ କରେ ଆକ୍ରମଣ । ଏହାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ପାଂଜି ଦେଖିବା ବେଳକୁ ମୃତ୍ୟୁର ଅନେକବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭୁଲରେ ତାକୁ ଯମପୁରକୁ ଅଣାଯାଇଛି ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । ତଥାପି ଯମ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ବିଉଟିକୁ । ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଉଟି ନଛୋଡ

ଦରବାର

ବନ୍ଧା । ମହାଦେବ ଓ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଏ ଭୁଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇଦେବା ପାଇଁ ବିଉଟି ଦିଏ ଧମକ । ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ଯମପୁରରେ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ୟକ୍ତ ବିଉଟି ନାରଦଙ୍କୁ କରେ ଅପମାନିତ । ସମସ୍ତେ ହୁଅନ୍ତି ସ୍ତବ୍ଧ କାରଣ ବିଉଟିର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାର କିଭଳି ତ୍ରିଶଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଗତିକରେ ତାର ଏକ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର ବିଉଟି ଦିଏ । ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ସହଯୋଗ,ଯୋଜନା, ସାହାଯ୍ୟ ସବୁ ସରକାର କେବଳ ଗରିବଙ୍କ ପାଇଁ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟବିତ ..... ।

ତା କଥା ସମସ୍ତେ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେହି ଅସହାୟ ପରିବାର ଓ ନିଜେ ବଂଚିବା ପାଇଁ ସେ ନିଏ ଡ୍ରଗସ୍ କାରବାରର ସାହାରା । ସମସ୍ତେ ବୁଝନ୍ତି ବିଉଟିର ଯଥାଯଥ ଯୁକ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସେ ବିଉଟିଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ। ପୁଣି ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳ, ସୁଖ ଦୁଃଖ, ବାଦ ପ୍ରତିବାଦ, ଆଇନ୍‌ର ଲୁଚକାଳି ଖେଳର ଚକ୍ରବିହ୍ୱକୁ ଫେରିଯାଏ ବିଉଟି। ସେଦିନ ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ ହୁଏ "ଦରବାର"।

ନାଟ୍ୟକାର

ଡାଃ ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ

ଏମ.ବି.ବି .ଏସ., ଏମ.ଏସ

(୧ମ ଦୃଶ୍ୟ)

(ଯମ ଦରବାର । ସମୟ ସକାଳ । ପ୍ରବେଶ କଲେ ଯମ ଓ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ । ଯମ ହାତରେ ଗଦା ଓ କାଳପାଶ । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ହାତରେ ପାଂଜି)

ଯମ : ହାଃ.....ହାଃ ....ହାଃ ..... ପୁଣ୍ୟ ଘଡିଏକୁ ପାପ ଦି ଘଡି ବାନ୍ଧି ନେଇଯିବ ଯମ ଦଉଡି । ହାଃ....... ହାଃ ....ହାଃ... ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ସମାଚାର କଣ ?

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ମାନବମାନଙ୍କର ଆଉ ଧର୍ମଭାବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଭାବ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ମନ୍ଦିର, ମସଜିଦ୍, ଗୀର୍ଜାରେ ଭୀଷଣ ଭିଡ ହେଉଛି ସତ କିନ୍ତୁ ମାନବର ହୃଦୟରେ ଠାକୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଭକ୍ତିଭାବ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ନାହିଁ । ମାନବ ପାପ ପରେ ପାପ କରି ଚାଲିଛି ।

ଯମ : ସେଥିପାଇଁ ପାପୀମାନେ ଦିନକୁ ଦିନ ଏ ଯମ ଲୋକ ଭିଡ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗ ଲୋକକୁ କେହି ଯାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏଠି ଆଉ ରହିବାକୁ ଜାଗା ନାହିଁ । କେତେ ଆଡଜଷ୍ଟ କରିବି ? ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ତ ଯମ ଦରବାରରେ ସମୟ ଦରକାର । କଣ କରିବି ? ଭାରି ବ୍ୟସ୍ତ ଲାଗୁଛି ?

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ମହାରାଜ, ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ କଣ ଚଳିବ ? ଯେତିକି ସମ୍ଭବ ସେତିକି ସିନା ଦରବାରରେ ବିଚାର କରିବେ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ପାପ ଭାର ଏତେ ବଢିଗଲାଣି ଯେ ପୁଣ୍ୟ କରିବାକୁ ଲୋକମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏଠି ଫୁଲ ସ୍ୱର୍ଗ ଖାଲି । କେତେଜଣ ଖାଲି ପୁଣ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ ?

ଯମ : ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : ଏଥର ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଦରବାରରେ ବିଚାର କରି ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ନହେଲେ ଏ ଯମ ଲୋକ ସମ୍ଭାଳି ହେବନି ।

ଦରବାର

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ, ଯାହା ତ ଆମର ଏଠି ଯାମ ଥିଲା, ଏବେ ଯେଉଁ ଫଣି ଓଡିଶାରେ ଫଣା ଟେକିଲା ସେ ବହୁ ଧନ ସମ୍ପତି ନଷ୍ଟ କଲା । କିଛି ଜୀବନ ବି ନେଲା । ତା ଛଡା ଭାରତରେ ନିର୍ବାଚନୀ ହିଂସାରେ ଓ ନିର୍ବାଚନ ପରବର୍ତି ହିଂସା ରେ କିଛି ମଲେ । ସେମାନେ ସବୁ ଏଠିକି ଆସିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସବୁ ପାପୀ । ବାତ୍ୟା ଫଣିରେ କେତେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ କୁଆଡେ ହଜି ଯାଇଛନ୍ତି, ଉଡି ଯାଇଛନ୍ତି ତାର ପତା ମିଳୁନି ।

ଯମ : ପତା ନ ମିଳୁ ସେଥିରେ ଆମର ଯା ଆସ କେତେ ? ଓଡିଶା ସେ କଥା ବୁଝିବ । ଆମ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଆମେ ସେ କଥା ଭାବିବା । ଫଣିପାଇଁ ଓଡିଶାରେ ସ୍ପେସାଲ ବାତ୍ୟାଅଫର ଅଛି ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : କଣ ମହାରାଜ ।

ଯମ : ଯାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ହଜି ଯାଇଥିବ କି ଉଡି ଯାଇଥିବ ମୋ ଫଣି ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋଜନାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଯାହାର ସ୍ୱାମୀ ହଜି ଯାଇଥିବ କି ଉଡି ଯାଇଥିବ ମୋ ଫଣି ସ୍ୱାମୀ ଯୋଜନାରେ ସ୍ୱାମୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମିତି କେତେ ମୋ ଯୋଜନା ଅଛି । ମୋ ବସ୍, ମୋ କୁଡ଼ିଆ, ମୋ ସାଇକେଲ୍, ମୋ କଲେଜ, ମୋ ପୋଖରୀ, ମୋ ମଦ, ମୋ ବୋତଲ ଇତ୍ୟାଦି-ଇତ୍ୟାଦି

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ମହାରାଜ, ଆମର କୋଉ ଯୋଜନା କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ସବୁ ଫେଲମାରି ଆମ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିବା ।

ଯମ : ଠିକ କଥା । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : ଏବେ ମର୍ତ୍ୟଲୋକରେ ବିଉଟି ବୋଲି ଯେଉଁ ପାଉଡର ପାର୍ଟି ଝିଅ ମାନେ ବ୍ରାଉନସୁଗାର ପାର୍ଟି ଝିଅ ବ୍ରାଉନ ସୁଗାର ବ୍ୟବସାୟ କରି ବ୍ୟବହାର କରି ତା ପରିବାରରେ ଓ ପରିବାର ବାହାରେ ବହୁତ ଉପଦ୍ରବ କରୁଥିଲା ତା କଥା କଣ ହେଲା ?

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ତାରି ପାଇଁ ତ ବଡ ଚିନ୍ତା । ଗୋଟାଏ ବଡ ଭୁଲ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଯମ : ଭୁଲ ? ଏ ଯମ ଦରବାରରେ ପୁଣି ଭୁଲ ? ନାଁ ନାଁ ତା ହୋଇ ପାରେନା ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ହୋଇଯାଇଛି । ସେ ବିଉଟି ବୋଲି ଝିଅଟା ତିରିଶ ବର୍ଷପରେ ଆସିବା କଥା କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆଗୁଆ ନେଇ ଆସିଛେ ।

ଯମ : କଣ ? ଏତେ ବଡ ଭୁଲ ?

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ । କିଛି ଗୋଟାଏ କରନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ମୋ ପିଲା ଛୁଆ ଭାସିଯିବେ ।

ଯମ : ଭୁଲ କରି ଷଣ୍ଢ ପୂରେଇବ ତୁମେ, କୀଳା ନେବି ମୁଁ ? ସେଇ ଟା ହବନାହିଁ। ଆଜିକାଲି ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଆଉ କାମ କରୁନି କି ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ? ହଉ ହଉ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନା । କିଛି ଗୋଟାଏ କରିବା । ସେ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ, ସେ ପାଉଡର ବ୍ୟବହାର କରି ଅଣଆୟତ ଅବସ୍ଥାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏକ ଘରୋଇ ହସପିଟାଲରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିଲେ । ଆମ ଦୂତମାନେ ଯାଇ ସେଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଠେଇ ଆଣିଛନ୍ତି । ଏଇ ଆସିଯିବ । (ପ୍ରବେଶ କଲେ ଆଧୁନିକ ସାଜସଜାରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ବିଉଟି । ଏପଟ ସେପଟ ଦେଖୁଛି। ଯମ ଓ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କ ପରେ ନଜର ପଡିଛି) ଆସିଗଲେ ଆଜ୍ଞା।

ବିଉଟି : ମୁଁ ଜାଣିବାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏକ ପ୍ରାଇଭେଟ ହସପିଟାଲରେ ଥିଲି । ହଠାତ୍ ଏଠି ? (ଯମ ଓ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କୁ) ତୁମେ କୋଉ ଚିତ୍ରାଳୟର ଡ୍ରେସ ପିନ୍ଧି ଏଠି ନାଚ କରୁଛ ?

ଯମ : ପାପୀ, ମୁହଁରେ ଲଗାମ ଦେ । ଚିତ୍ରାଳୟ ଡ୍ରେସ ଆମେ ପିନ୍ଧିନୁ । ଏଇଟା ଯମଲୋକ ମାନେ ଯମଲୋକ । ମୁଁ ଯମ ମାନେ ଯମ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ମୁ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଯମ : ତୁମେ ଯମ ଲୋକରେ ଯମ ଦରବାରରେ ଛିଡା ହୋଇଛ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ତୁମର ଏ ଯମ ଦରବାରରେ ବିଚାର ହେବ ।

ବିଉଟି : ଏ, ତୁମେ ଯମ ହୁଅ କି ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ହୁଅ ମୋର ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏଇଠି ଏବେ ଶୁଣିଛି ତୁମେ ଭୁଲରେ ଆଗରୁ ମୋତେ ନେଇ ଆସିଛ । ଗୋଟିଏ ୟଙ୍ଗ୍ ଝିଅକୁ ତା ହସଖୁସି କରିବା ବୟସରେ ରୋଜଗାର କରି ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଭୁଲରେ ଏଠିକୁ ଆଣି ଗୋଟାଏ ଧନ୍ଦା କରୁଛ ? ମୋତେ ଯେଉଁଠୁ ଆଣିଛ ସେଇଠି ନେଇ

ଛାଡ । ନ ହେଲେ ତୁମ ଚାକିରୀ ଖାଇଦେବି । ମୁଁ ଏଇନା ବିଷ୍ଣୁ ପାଖକୁ ଯିବି। ବିଷ୍ଣୁ ନ ଶୁଣିଲେ ଶିବ ପାଖକୁ ଯିବି । ସବୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି । ଧ୍ୱଂସ।

ଯମ : (ମନକୁ ମନ) ଇଏ ତ ବଡ ଉଦଣ୍ଡୀ । ଟିକିଏ ପ୍ରେମ ଭାବରେ କହିଲେ ଭଲ ହେବ । (ତା ପରେ କହିଲେ) ସ୍ୱିଟ ହାର୍ଟ ରାଗୁଛ କାହିକି ?

ବିଉଟ : କଣ କହିଲ ଯୋଗିଣୀଖିଆ ? ମୁଁ ତୁମ ସ୍ୱିଟ ହାର୍ଟ ? ଅଭଦ୍ର । ଶିଷ୍ଟାଚାର ଜଣା ନାହିଁ ।

ଯମ : ଏମିତି ରାଗିଲେ କଣ ହେବ ଲୋ ନାନୀ ?

ବିଉଟି : କଣ କହିଲ ନାନୀ ? ବାଡିପଡା ଭାଷା ଶିଖିନ ? କାହାକୁ କେମିତି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଜାଣିନ ? ମୁଁ ତୁମ ବୋପାର କୋଉ ଭଉଣୀ ? ଏଠି ଯମ ଲୋକରେ ଯମ ବୋଲି ଗର୍ବ କରୁଛ ? ଯମ ଦରବାର ମୋତେ ଦେଖାଉଛ ? ମୋତେ ଚିହ୍ନିଛ ?

ଯମ : ଦେଖ ମାଉସୀ, ଏତେ ରାଗନା । ରାଗିଲେ ସମାଧାନ ହେବନି ।

ବିଉଟି : କଣ କହିଲ ବାଡିପଡା, ମାଉସୀ ? ମୋର ବୟସ ମାତ୍ର ୨୫। ତୁମକୁ ମାଉସୀ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି ? ମୁଁ ତୁମ ମାର କୋଉ ଭଉଣୀ ? ମୋତେ ଆଉ ବେଶି ରଗାନା । ଭୁଲରେ ଏଠିକି ଆଣିଛ । ଛାଡିଦିଅ । ନ ହେଲେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପରି ଏଠି ମୋର ଉଗ୍ରରୂପ ଦେଖିବ ।

ଯମ : ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : କୀଳା ସମ୍ଭାଳ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଶାନ୍ତ ହୁଅ ବିଉଟି, ମାନେ ସୁନ୍ଦରୀ ।

ବିଉଟି : Yes, I like this.

ଯମ : ଯାହା ହେଉ ତୁମ ମନ କଥା ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଠିକ୍ ବୁଝିପାରିଲେ । ଦେଖ ବିଉଟି, ଆସିଲଣି ତ ଏଇଠି ରହିଯା ।

ବିଉଟି : ଏଇଠି ?

ଯମ : ହଁ ।

ବିଉଟି : କାହିଁକି ?

ଯମ : ତୁମେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ବହୁତ ପାପ କରିଛ । ଏ ଯମ ଦରବାରରେ ତାର ବିଚାର ହେବ ।

ବିଉଟି : ମୁଁ ପାପ କରିଛି ?

ଯମ : ହଁ । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ସବୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି କହିବେ । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ । କହୁଛି ।
(ଏହି ସମୟରେ ଭିତରୁ ନାରଦଙ୍କର ନାରାୟଣ ନାରାୟଣ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା)

ଯମ : ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଟିକେ ରହି ଯା ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ମହାରାଜ ।

ଯମ : ବିଉଟି ତୁମେ ଟିକିଏ ଭିତରେ ୱେଟିଙ୍ଗ୍ ରୁମ୍‌ରେ ଅପେକ୍ଷା କର । ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ଆସୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ପରେ ଡାକିବି ।

ବିଉଟି : ଏଇ କଣ ତୁମ ଭଦ୍ରାମୀ ? ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ । ମୁଁ କାହିଁକି ତୁମ ୱେଟିଙ୍ଗ୍ ରୁମରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ? ଏଠି କଣ ରୁମ ନାହିଁ । କହୁଛ ନାରଦ ଆସୁଛନ୍ତି। ଆସନ୍ତୁ ମୋର ସେଥିରେ ଯା ଆସ କେତେ ? ତା ଛଡା ନାରଦଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ କାହିଁକି ? ନାରଦ କୋଉ ଭଲ ଲୋକ କି ? ସେ ପରା ପକା ଜାଲିଆ । ଯେତେ ଜାଲିଆ ସେତେ ହାଲିଆ । ସେ ପୁଣିବଡ କଳିଆ । କଳି ନ ଲଗେଇଲେ ତାଙ୍କ ଭାତ ହଜମ ହୁଏନି ।

ଯମ : ତାଙ୍କୁ ସେମିତି କୁହନ୍ତି ? ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମହାଜ୍ଞାନୀ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପରମ ଭକ୍ତ, ତ୍ରିପୁର ଭ୍ରମଣକାରୀ, ଆଜୀବନ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ । ଅଭିଶାପ ଦେଇଦେଲେ ଅସୁବିଧା। ବିଉଟି, ଏଇନା ସବୁ ଘର ଫୁଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଟିକେ ଆଡଜଷ୍ଟ କର । ପରେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ।

ବିଉଟି : ହଉ ହଉ ଠିକ ଅଛି । (ବିଉଟି ପ୍ରସ୍ଥାନ । ନାରାୟଣ ନାରାୟଣ କହି ପ୍ରବେଶ କଲେ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ)

ଯମ/ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ପ୍ରଣାମ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ।

ନାରଦ : ପ୍ରଣାମ । ସବୁ କୁଶଳ ତ ?

ଯମ : ନାଁ ଦେବର୍ଷି । ସବୁ ଅସୁବିଧା । ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ପାପଭାର ଏତେ ବଢିଗଲାଣି ଯେ ସବୁ ଲୋକ ଆସି ଏଠି ଗହଳି କରୁଛନ୍ତି । ବିଚାର କରିବାକୁ ସମୟ ପାଉନି। ଆପଣଙ୍କର ଆସିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ?

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ ..... ଏମିତି ଯାଉଥିଲି । ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝିବାକୁ ଚାଲି ଆସିଲି ।

ଦରବାର

ଯମ : ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଖବର କଣ ?
ନାରଦ : ବିଷ୍ଣୁଦେବ ଭଲରେ ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡିଛନ୍ତି ।
ଯମ : ବିଷ୍ଣଦେବଙ୍କର ପୁଣି ଅସୁବିଧା ?
ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ .... ହଁ ।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ବିଷ୍ଣଦେବଙ୍କର ଅସୁବିଧା ହେଲେ ଆଉ ସୃଷ୍ଟି ରହିବନି ।
ନାରଦ : ନାରାୟଣ ...ନାରାୟଣ ... ଠିକକଥା ।
ଯମ : ବିଷ୍ଣୁଦେବଙ୍କର କଣ କଣ ସବୁ ଅସୁବିଧା ?
ନାରଦ : ଆଉ କେହି ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ ଯାଉନାହାଁନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗ ଖାଲି । କିଛି କାମ ହୋଇପାରୁନି। ସବୁ ଅସୁବିଧା ।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଯିବେ କେମିତି ? ପାପୀମାନେ ତ ସବୁ ଏଠି । ପୁଣ୍ୟକାମ କଲେ ସିନା ସ୍ୱର୍ଗ ଯିବେ ।
ନାରଦ : ଗ୍ଲୋବାଲ ଓ୍ୱାର୍ମିଙ୍ଗ ଯୋଗୁ କ୍ଷୀର ସାଗର ଦିନକୁ ଦିନ ଗରମ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବାସୁକୀ ଆଉ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିପାରୁନି । ବିଷ୍ଣୁଦେବ ଆଗ ପରି ଆଉ ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବି ଏପଟ ସେପଟ ହେଉଛନ୍ତି। ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଦେବ ବି ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ।
ଯମ : ବ୍ରହ୍ମଦେବ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ?
ନାରଦ : ଗ୍ଲୋବାଲ ଓ୍ୱାର୍ମିଙ୍ଗ ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତା ବ୍ରହ୍ମା ଆଉ ସମ୍ଭାଳିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଗରମକୁ ଦାଢି କାଟି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ନାରାୟଣ ..... ନାରାୟଣ .... ।
ଯମ : କେହି ତା ହେଲେ ଶାନ୍ତିରେ ନାହାଁନ୍ତି । ମୁଁ ବି ଶାନ୍ତିରେ ନାହିଁ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ । ଏବେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ବିଉଟି ବୋଲି ଝିଅଟି ଏତେ ଉଦ୍ଧତ ଯେ ଏବେ ତା ହାତରୁ ମାଡ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଆପଣ ଆସୁଥିବାରୁ ତାକୁ ଟିକେ ଭିତରକୁ ପଠେଇଛି ।
ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ .... ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସୀ ଏତେ ଉଦ୍ଧତ ? ଏଠି ଆସି ଉତପାତ କରିବାକୁ ସାହସ କରୁଛନ୍ତି ? ଟିକେ ଭୟ ବି ଲାଗୁନି ।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ବ୍ରାଉନସୁଗାର ଭକ୍ତ । ଭୟ ଆସିବ କେଉଁଠୁ ? ପୁରା ଦିଲଦାର । (ଏହି ସମୟରେ ବିଉଟି ପ୍ରବେଶ । ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଉଟି ଉପରେ ନଜର । ଯମ, ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ନାରଦ ଏକ ଲୟରେ ତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି)

ବିଉଟି : ନାଇଁ ନାଇଁ ମୁଁ ଏଠି ରହିପାରିବିନି । ବୋପାଲୋ ଏଠି କି ଗରମ । ଭିତରେ ଟିକିଏ ବୁଲୁଥିଲି । ଏଠି ସବୁ କଣ ହେଉଛି ? କାହାକୁ ତେଲ କଡେଇରେ ପକଉଛନ୍ତି । କାହା ଉପରେ ଗରମ ପାଣି ଢାଳୁଛନ୍ତି । କାହା ମୁଣ୍ଡ କାଟୁଛନ୍ତି । କାହାକୁ ପୋକ କୁଣ୍ଡରେ ପକାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏକୁ ଆଉ ଦେଖିପାରିଲିନି । ଚାଲି ଆସିଲି । ମୋର ଆଉ ଘର ଦରକାର ନାହିଁ । ମୋତେ ଛାଡ । (ନାରଦଙ୍କୁ ଦେଖି) ଓ ବାବୁ କେଉଁ ଚିତ୍ରାଳୟର ଡ୍ରେସ ପିନ୍ଧି ବୀଣା ଓ ରାମତାଳ ଧରି ଏଠି ନାଚ କରୁଛ ? ଏମିତି କଣ ମୋତେ ଅନେଇଛ ? ଆଖି ପଡୁନି।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ ....

ଯମ : ବିଉଟି, ତୁମେ ସୀମା ଟପି ଯାଉଛ । (ନାରଦଙ୍କୁ ଦେଖାଇ) ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବର୍ଷି ନାରଦ । ଆଜୀବନ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ । ତାଙ୍କୁ ଏମିତି କୁହନ୍ତି ? ରାଗିଲେ କଣ ବୋଲେ କଣ କରିବେ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ସୀମା ଭିତରେ ରୁହ ।

ବିଉଟି : ସେ ନାରଦ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଯିଏ ହୁଅନ୍ତୁ, ମୋର କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ସିଏ ମୋର କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୋତେ ଭୁଲରେ ଆଣିଛ । ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଛାଡ ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ ... ନାରାୟଣ ... ଇଏ ଏମିତି କଣ କହୁଛନ୍ତି ?

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଇଆଡୁ ସିଆଡୁ କହିବା ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ । ସିଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ବହୁତ ପାପ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏଠିକୁ ନେଇ ଆସିଛୁ । ଏଠି ରହିବାକୁ ରାଜି ନୁହଁନ୍ତି ।

ଯମ : ରହିବାକୁ ପଡିବ ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ.....ନାରାୟଣ ....

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଏଠି କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବନି । ସବୁ ସୁବିଧା କରିଦେବା । ବିଉଟି, ତୁମେ ପରା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ କହୁଥିଲ ? ଇଏ (ନାରଦଙ୍କୁ ଦେଇ) ସ୍ୱୟଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପାଖଲୋକ । ତାଙ୍କୁ କଣ କହିବା କଥା କୁହ ।

ନାରଦ : ତୁମେ ଏଠି ନ ରହିଲେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲ । ସେଠି ସବୁ ସୁବିଧା ।

ବିଉଟି : ମୋର ସ୍ୱର୍ଗ ଯିବାର ନାହିଁ କି କୋଉଠିକି ଯିବାର ନାହିଁ । ଏଠିକି ମୋତେ ଭୁଲରେ ଆଣିଛନ୍ତି । ମୋତେ ମୋ ଜାଗାରେ ନ ଛାଡିଲେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପରି ଉପଦ୍ରବ କରିବି ।

ଦରବାର

ନାରଦ : ନାରାୟଣ ...... ନାରାୟଣ ...... ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ କଣ ସବୁ ପାପ କରିଛନ୍ତି ସିଏ ?

ଯମ : ବହୁତ ପାପ କରିଛନ୍ତି ।

ବିଉଟି : ମୁଁ କିଛି ପାପ କରିନି । ମୋ ନାଆଁରେ ସବୁ ମିଛ କହୁଛ ।

ଯମ : ତୁମେ ପାପ କରିଛ । ଏ ଯମ ଆଖିରୁ ଖସି ଯାଇପାରିବନି । ସବୁ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ସବୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କହିବେ । ଶୁଣିଲା ପରେ ଜାଣି ପାରିବ ।

ବିଉଟି : ଠିକ ଅଛି କୁହନ୍ତୁ ।

ଯମ : ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ କହୁଛି । (ପାଂଜି ଦେଖି)
ବିଉଟି, ତୁମେ ତୁମ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବହୁତ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଛ ।

ବିଉଟି : ହଁ ଦେଇଛି । ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ଆୟତରେ ମୋତେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାରି ନାହାଁନ୍ତି । କଥା କଟାକଟି ହୋଇଛି । ମୋ ଉପରକୁ ହାତ ଉଠେଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ବି ହାତ ଉଠେଇଛି ଛାଡିନି । ମହିଳା କମିଶନ ଦେଖେଇଛି । ଯୌତୁକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କେଶ୍ କରିବାକୁ କହିଛି । ଆମେ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାର । ପରିବାର ବୋଲେ ବୃଦ୍ଧ ପିତାମାତା, ଅବିବାହିତ ନଣନ୍ଦ ଓ ମୁଁ । ମୋ ସ୍ୱାମୀ ଯାହା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ପରିବାର ଚଳିବାକୁ ଅଣ୍ଟେଂନି ।

ଯମ : ସବୁ ଜାଣି ପରିବାରରେ ଅଶାନ୍ତି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ?

ବିଉଟି : ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଝିଅମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଝିଅ । ମୋର ବୟସ ଅଛି । ମୋର ମନ ଅଛି । ବାହାରେ ହସଖୁସିରେ ବୁଲିବାର ଇଛା ଅଛି । ବାହାରେ ଘର କରି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ରହିବାର ଆଗ୍ରହ ଅଛି । ହେଲେ କିଛି କରିପାରେନି । ସବୁବେଳେ ମନ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୁଏ ।

ଯମ : ଝିଅ ତୁମର ଇ- ପ୍ରେମରୁ ପ୍ରେମ ଫିକ୍ସିଂ ହୋଇଥିଲା ନା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ତ କିଛି ବୁଝିପାରୁନି । ଆଜିକାଲି ତ ସବୁ ଫିକ୍ସିଂ ହେଉଛି ।

ବିଉଟି : ତୁମର କିଛି ବୁଝିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ସେଇଟା ମୋ ପରସନାଲ କଥା ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ ..... ସଂଜତ ହୁଅ ଝିଅ ।

ବିଉଟି : କାହିଁକି ? ତୁମେ କହିବାକୁ କିଏ ?

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ .....

ଯମ : ବିଉଟି, ବାରମ୍ବାର ସୀମା ଟପିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନି । ସେ ଆମ ଅତିଥି । ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନର ସହ କଥା କୁହ । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : ସେ ଆଉ କଣ କଣ ପାପ କରିଛନ୍ତି କୁହ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : କହୁଛି ମହାରାଜ । ବିଉଟି, ତୁମେ ତୁମ ନଣନ୍ଦକୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାଦେଇଛ ।

ବିଉଟି : ହଁ ଦେଇଛି । ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହା ହୋଇ ପାରି ନାହାଁନ୍ତି । ଘରେ ବସି ରାଜୁତି କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ବହୁତ ନଣନ୍ଦ ଅର୍ଧ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ଭାଉଜଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ଯେତେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମୁଁ ପ୍ରତିବାଦ କରିଛି । ସେ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ମୁଁ ତା କରାଇ ଦିଏନି । ଯେସାକୁ ତେସା ନୀତି ଧରିଛି । ସେ ହାତ ଉଠେଇଲେ ମୁଁ ବି ହାତ ଉଠେଇବାକୁ ପଛେଇନି । ଶେଷରେ ଯୌତୁକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କେଶରେ ପକେଇବାକୁ ବି ଧମକ ଦେଇଛି ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ ... ନାରାୟଣ .... ଏ ଝିଅ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ?

ବିଉଟି : ଇଏ କିଛି ନୁହେଁ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ତୁମେ ତୁମ ଶାଶୂ ଶଶୁରଙ୍କୁ ବି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଛ ।

ବିଉଟି : ହଁ ଦେଇଛି । ତାଙ୍କ ନିୟମ କାନୁନକୁ ମୁଁ ମାନିନି । ତାଙ୍କ ଟିପଧୂଆ ପାଣି ପିଇନି । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ କଣ୍ଟ୍ରୋଲରେ ମୋତେ ରଖିବାକୁ ଚାହିଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପାରିନାହାଁନ୍ତି । ମୋତେ କିରୋସିନି ପକେଇ ପୋଡିଦେବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେଥିପ୍ରତି ଭୃକ୍ଷେପ କରିନି । ତାଙ୍କୁ ଟକର ଦେଇଛି । ମୋତେ ମାରିବାକୁ ହାତ ଉଠେଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ବି ହାତ ଉଠେଇଛି । ଅମୋଘ ଅସ୍ତ୍ର ଯୌତୁକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କେଶ ଦେବାକୁ ଧମକ ଦେଇଛି । ଏବେ ସବୁ ସାବାଡ । ମୋ ଇଙ୍ଗିତରେ ଉଠବସ ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ ... ନାରାୟଣ ... ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଏ ଝିଅ ନାରୀ ସମାଜ ପାଇଁ କଳଙ୍କ ।

ବିଉଟି : ତୁମେ କୋଉ ଭଲଲୋକ କି ? ତୁମର ଅଖା ନାହିଁ କି ବିଡି ନାହିଁ ବଡ ବଡ କଥା କହୁଛ କଣ ?

ଯମ : (ରାଗି) ବିଉଟି ବାରମ୍ବାର ମହର୍ଷି ନାରଦଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେଇ ମସ୍ତବଡ ଭୁଲ କରୁଛ । ପରିଣାମ ଭୋଗ କରିବ । ସେ ଆଉ କଣ ପାପ କରିଛି ଶୁଣନ୍ତୁ ମହର୍ଷି । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : କହୁଛି ମହାରାଜ । ବିଉଟି, ତୁମେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ହୋଇ ଅବକାରୀ ନେଉଛ । ବ୍ୟବସାୟ ବି କରୁଛ ।

ବିଉଟି : ହଁ ଅବକାରୀ ନେଉଛି । ବ୍ୟବସାୟ ବି କରୁଛି । ଆମେ ନେଲେ କୀଳା । ତୁମେ ନେଲେ ଲୀଳା । ଏଠି ଆଉ ସ୍ୱର୍ଗଲୋକରେ କଣ ନ ହେଉଛି । ସୋମରସ ପିଇ ମାତାଲ ହୋଇ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ସେଇଟା ଆଖିକୁ କିଛି ଦେଖାଯାଉନି । ମୁଁ ପାଉଡର ମାନେ ବ୍ରାଉନସୁଗାରବ୍ୟବସାୟ କରୁଛି । ବ୍ୟବସାୟ କରୁ କରୁ ବ୍ୟବହାର ବି କରିଛି । ଝିଅ ମାନଙ୍କୁ ହାତ କରି ହଷ୍ଟେଲ, ହୋଟେଲ, ଦୋକାନ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଯାଗାରେ ସପ୍ଲାଇ କରୁଛି । ବହୁତ ରୋଜଗାର କରୁଛି । ଆଶା ସୁଖରେ ରହିବୁ ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ ..... ତୁମେ ଜଣେ ବିବାହିତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ହୋଇ ଏମିତି ଅବାଟରେ ଯାଉଚ କାହିଁକି ?

ବିଉଟି : ଆଉ କଣ କରିଥାନ୍ତି ? ଅନ୍ୟ ବାଟ କିଛି ନ ପାଇ ପରିବାର ଭଲ ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡି ସବୁ କରିଛି । କାରଣ ଆମେ ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାର । ଆମେ ଏକଟଙ୍କିଆ ଚାଉଳ ପାଉନୁ , ମାଗଣାରେ ଗହମ, ଗ୍ୟାସ୍, ପକାଘର, ବିଜୁଳି, ସାଇକେଲ, ଲାବଟପ୍, ଏଲ.ଇ.ଡି ବଲବ, ନାପକିନ, କମଳ, ଛତା, ଯୋତା ପାଉନୁ । କାଳିଆ ଯୋଜନାରେ କିଛି ବି ପାଉନୁ। ମାଗଣା ଚିକିତ୍ସା ବି ପାଉନୁ । ବୁଢାବୁଢୀ ଭତା ବି ପାଉନାହାଁନ୍ତି । ସରକାର ପୁରୁଣା ହେଉ କି ନୂଆ ହେଉ ଆମ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବନି ।

ଯମ : ତା ହେଲେ ତ ବହୁତ ଦୁଃଖଦାୟକ ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ .... ମର୍ତ୍ୟରେ ଏ ଅବସ୍ଥା ସବୁ ସୁଧୁରିବ କେବେ ?

ବିଉଟି : କେବେ ସୁଧୁରିବନି । କାରଣ ଏଠି ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାର୍ଥପର । ଯୋରଯାର ମୂଳକ ତାର । ଏଠି ବଂଚିବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ ଦରକାର । ସବୁ ଜାଣିଲା ପରେ ମୋ କଥା ଟିକେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ତୁମେ ମୋତେ ଭୁଲରେ ଆଣିଛ । ଯେଉଁଠୁ ଆଣିଛ ସେଇଠି ଛାଡିଦିଅ । ନ ହେଲେ ମୋ ବିଶ୍ୱରୂପ ଦେଖିବ ।

ଯମ : ନାଇଁ ନାଇଁ ଆଉ ବିଶ୍ୱରୂପ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡିବନି । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : ଏ ଯମ ଦରବାରରୁ ଏ ଉଦଣ୍ଡୀକୁ ଛାଡିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର । ସମୟ ହେଲେ ନେଇ ଆସିବା । ଗରମ ତେଲ କଡେଇରେ ପକେଇବା ।

ବିଉଟି : (ଯମଙ୍କୁ) କଣ କହିଲ ?

ଯମ : ନାଇଁ ନାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ । ଏଇ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରୁଛି । (ଫୋନ କରି) ହ୍ୟାଲୋ, ଶୀଘ୍ର ବିଉଟିକୁ ନେଇ ଯେଉଁଠୁ ଆଣିଛ ସେଇଠି ଛାଡିବ । ଏବେ ପଠଉଛି ।

ଯମ : ଯା ଲୋ ମା ରଣଚଣ୍ଡୀ ଏଥର । ସୁଧୁରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର । ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଆମରି ସତ୍ୟର କରିବ ପ୍ରଚାର ।

ବିଉଟି : ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ । ମୁଁ ଚାଲିଯିବି ମୋ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ । ମୋ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ଭଲ । ମୁଁ ପୁଣି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବି ମୋ ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳରେ । ଦୈନିକ ସଂଘର୍ଷରେ। ପରିବାର ପୋଷଣରେ । ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଢଙ୍ଗରେ । କାରଣ ମୁଁ ମଧ୍ୟବିତ । Bye (ପ୍ରସ୍ଥାନ)

ନାରଦ : ନାରାୟଣ .... ନାରାୟଣ ....

ଯମ : ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ ।

ଯମ : ମୁଣ୍ଡଯାମ । ଦରବାର ଆଜି ପାଇଁ ବନ୍ଦ ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ମହାରାଜ । ଅନ୍ୟ କେଶ୍ ପରେ ଏବେଠୁ ଆଉ ଭୁଲ ହେବନି ।

ନାରଦ : ନାରାୟଣ ..... ନାରାୟଣ ....

ସମାପ୍ତ

Title Song

ଏତ ଯମ ଦରବାର ଏତ ଯମ ଦରବାର,
ଚଳେନାହିଁ ଏଠି ଟଙ୍କା କାରବାର,
ନାହିଁ ଏଠି ରାଜନୀତି ନାହିଁ ଏଠି ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତି,
ନାହିଁରେ ନାହିଁରେ ଏଠି ନେତାଙ୍କ ପାୱାର ।
ଯମ ଦରବାର - ଏତ ଯମ ଦରବାର - ଯମ ଦରବାର (ଘୋଷା)
କେହି ପାରିବେନି ଖସି ନେତା ହେଉ ଚପରାସି,
ଭଣ୍ଡବାବା ପାଇବେ ନିଶ୍ଚୟ ଫାଶୀ,
ଦୋଷୀଙ୍କର ଥାଏ ଦୋଷ ନାହିଁ ଏଠି ରାଗରୋଷ,
ଧରମ ନିକିତି ଏଠି କରଇ ବିଚାର ।
ଯମ ଦରବାର - ଏତ ଯମ ଦରବାର - ଯମ ଦରବାର (ଘୋଷା)